

TEKST 197: Pave Gregor d. 8. opfordrer til korstog, 1187

5 *Underretninger om Saladins erobringer og hærgen (tekst 192 og 195), hans sejr over og henrettelse af korsriddere ved Hattin (tekst 194) og hans erobring af Jerusalem (tekst 196) førte til, at pave Gregor d. 8. i slutningen af oktober 1187 udsendte en opfordring (Audita tremendi) til at drage på korstog for at hjælpe de kristne i Det Hellige Land i kampen mod Saladin.*

Biskop Gregor, Guds tjeneres tjener, sender hilsener og en apostolsk velsignelse til hver eneste af Kristi troende, som dette brev måtte nå.

10 Efter at have hørt om den frygtelige doms hårdhed, som Herren har påført Jerusalems land, blev vi og vore brødre kastet ud i forvirring og ramt af så dyb en rædsel og sorg, at det ikke stod klart, hvad vi skulle gøre.

For at drage fordel af den uenighed, der nyligt er vokset frem i Det Hellige Land grundet djævel-drevne mænds ondskab,¹ ankom Saladin til disse områder med et væld af bevæbnede mænd. Han blev mødt af kong Guy af Jerusalem² og af biskopperne, tempelridderne og johanniterne, baronerne og ridderne sammen med befolkningen i dette land samt et relikvie, Vor Herres kors, igennem hvilket der i erindringen om og troen på Kristi lidelser, der hang på det og forløste menneskeheden, var håb om en vis beskyttelse. De mødtes i kamp, og efter mange af vores folk var blevet slået ihjel, blev Herrens Kors erobret, biskopper slagtet, kongen fanget og næsten alle enten hugget ned med sværdet eller fængslet af fjenden. Dette skete i et omfang, at kun meget få formåede at løbe væk eller flygte. Endnu værre var det, at tempelridderne og johanniterne blev halshugget for Saladins egne øjne.³ Vi behøver her ikke at gå i detaljer, men da vores hær blev udsløjet, angreb og plyndrede Saladins hær senere overalt, så der kun var få steder tilbage, som ikke faldt i deres hænder.

25 Men vi bør ikke blive så aldeles modløse, at vi mister troen og ikke stoler på, at Gud, efter Han er blevet formildet af vores anger, vil bringe os glæde efter vores sorg.

Vi, der på trods af dette lands dybe nød, er nødt til at tage os ikke blot af dette lands indbyggernes synd,⁴ men også af vores egen synd og af alle kristnes synd, må være forsigtige i tilfælde af, at det, der er tilbage af dette land, går tabt, og saracenernes magt måske vender sig mod andre steder. For vi hører overalt om skandaler og uenighed mellem konger og fyrster. Så det er vigtigt, at alle betænker dette, handler og tager sig af vore fjenders vildskab og ondskab. Og fordi de ikke er bange for at lave sammensværgelser imod Gud, skal vi på ingen måde tøve med at handle på Guds vegne. Så vidt det er jer muligt, tag med tak imod denne mulighed for at angre og gøre godt, og tilbyd jeres ejendele, tilbyd derefter jer selv og arbejd for genopretningen af dette land, hvor sandheden blev født på jorden til vores frelse. Og tag jer ikke af profit eller verdslig ære, men vær opmærksomme på Guds vilje, der i egen person har vist os at sætte vores eget liv til for vores brødres skyld, og giv Ham din formue, som du, om du kan lide det eller ej, til sidst er nødt til at efterlade til arvinger, du ikke ved noget om.

40 Derfor lover vi dem, der foretager denne rejse med et ydmygt og sønderknust hjerte, og som dør i anger for deres synder og i den sande tro, fuldstændig syndsforladelse for deres ugerin-

¹ Gregor hentyder her til interne stridigheder, der havde udviklet sig blandt fyrster og adelige i korsfarerstatene.

² Guy af Lusignan, hersker i kongedømmet Jerusalem 1186-1192

³ Se tekst 194

⁴ Dette land: der tænkes her primært på Kongedømmet Jerusalem.

ger, og det evige liv. Uanset om de overlever eller omkommer, bør de vide, at de, ved den almægtige Guds nåde og ved apostlene Peters og Paulus' og vor egen autoritet, modtager eftergivelse af den bod, der er pålagt for alle synder, som de behørigt bekender.

5 Desuden skal alle sådanne mænds ejendom og familie, fra den tid, de tager korset, være under den hellige romerske kirkes, ærkebiskoppernes, biskoppernes og andre af Guds kirkes prælaters beskyttelse, og der bør ikke fremsættes krav på den ejendom, som de fredeligt ejede, da de tog korset, før der forelægges konkret nyt om deres tilbagevenden eller død, men deres ejendom skal forblive intakt og uberørt. De bør ikke tvinges til at betale renter, hvis de står i gæld til nogen.

10 Desuden bør de ikke drage afsted i dyrt tøj eller med hunde eller høge eller noget andet, som kunne forekomme pralerende og luksuriøst snarere end nødvendigt, men i stedet medbringe almindeligt tøj og udstyr for at vise, at de handler i anger snarere end af tom forfængelighed.

Ferrara, den 29. oktober, 1187.

15

J. M. Rosenløv & M. Pihl: *Korstogene - Islams ekspansion og kristen modoffensiv* (2014)

20 Gregor d.8., *Audita tremendi*: Her efter E. Hallam (red.): *Chronicles of the Crusades. Eye-Witness Accounts of the Wars between Christianity and Islam*. London (1989) s.162-164.